

VANALINNA HARIDUSKOLLEEGIUM

TEATAJA

TULEVA NÄDALA SÜNNIPÄEVALAPSED:

HILLE POROSON 2.6
JOHANNA AUS 2.6
SILLE ROOMAN 3.6
LIIA HUNT 5.6
TIINA PANGSEP 6.6
MAARJA SOONE 7.6

SELLES NUMBRIS

Riigikaitsealaager..... 2
Tallinna Tervishoiu Kõrg-
kool tunnustab..... 2
Omaloomingut:
novell „Liivakell”..... 3

VANEMATEKOGU 30.05.24

- 1. Kuumad ilmad.** Kui klassiruum on väga palav ja umbne, soovitame õpetajatel võimalusel teha tunde õues.
- 2. Iseseisva õppimise ja koostööpäev 31. mail.** Õpetajad jätkavad ainekavade ja tööplaanide korrastamist. Õpilaste tegevuste kohta edastavad info klassijuhatajad.
- 3. Lõpueksamite korraldamise määrus.** Haridus- ja teaduminister allkirjastas 2025. a lõpueksamite korraldamise määruse, põhikooli eksamid toimuvad tavapärasest varem. See toob kaasa muudatused põhikooli lõpetajatele ja gümnaasiumi vastuvõtuga seoses.
- 4. Ühistöökeskkond Trello.** Kuna keskkonna kasutamine muutus tasuliseks, loobume selle kasutamisest VHKs. Google Drive pakub sarnaseid võimalusi info organiseerimiseks.

MAILAADAST

Tahame kooli nimel väga tänada kõiki suuri ja väikeseid koolipere liikmeid selle eest, et meie mailaat läks korda sellisena, nagu ta algusest peale mõeldud on: sõlmime uusi tutvusi ja sõprusi, saame kõik ühiselt koos toimetada, täites tavapärasest erinevaid ülesandeid, ja kirsiks tordil muutub õppekeskkond kaunimaks ja turvalisemaks. Sel aastal kujunes kahjuks nii, et teha ja osta oleks olnud rohkem, kui laadale osalejaid tuli. Nüüd teame, et maijooksu päeval oleks laata parem mitte teha. Ent seda enam on väga tänuväärne, kui toredasti laadal kõik korraldatud oli! Annetused peale laata on õnneks jätkunud ja nii loodame ka sel aastal planeeritud investeeringud ära teha.

Kui täna paluks keegi mul kirjeldada VHK vaimu, siis paluksin küsijal tulla laada ajal Vene tänavale ja meie koolimajade ringi kõndima ja tähele panema seda rõõmsat elevust ja ühtehoidmise tunnet. Sõltumata vanusest, ametist või rollist muul ajal, lööb igaüks kaasa ühel või teisel pool koolilauast letti ning kõik suhtlevad omavahel. Ise olen jõudnud aega, kus südame teevad soojaks kohtumised pere palju nooremate laste või täiskasvanud laste ja lastelastega. Loomulikult oli see vaim meid saatmas ka laadale eelnenud nädalatel ja laada kokku pakkimisel. Loodan, et äkki seesama vaimgi kuidagi oma tänulikkust väljendas kõigile teile, kes te teda ellu äratasite!

Tänulikult ja kosutavat suvepuhkust soovides
Katrin Raie

TEATED ON OODATUD AADRESSILE

teataja@vhk.ee

Toimetaja:
Mirjam Parve

RIIGIKAITSELAAGER

23.–25. mail osalesid VHK gümnaasistid riigikaitselaagris. Riigikaitseõpetaja **Priit Lilleväli** kiidab: „Väga eeskujulikud õpilased, sain korduvalt laagri ülemalt ja ka instruktoritelt kiita. Ma olen VHK õpilaste üle väga uhke. Just selline tagasiside panebki jätkama riigikaitseõpetajana. Teete õpilastega head tööd, aitäh, et teete seda, mida teete!“

TALLINNA TERVISHOIU KÕRGKOOI TUNNUSTAB

30. mail olid VHK gümnaasistid kutsutud Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli rektori Ülle Ernitsa pidulikule vastuvõtule, kus aktiivseid õppureid tunnustati kõrgkooli tänukirjaga.

Vastuvõtuga tänati õpilasi silmapaistvate tegevuste eest, mis on aidanud kaasa Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli hea maine kujundamisele. Pildil on neli neidu 10. klassist – **Arina Markelova**, **Maarja Reede**, **Eva-Lotta Kase** ja **Emma Korp** – kuid kutsutud olid ka **Karolina Barbara Viks**, **Otto Markus Jõerand** ja **Sofia Adelle Abner** 12. klassist, kes ei saanud osaleda klassireisi tõttu.

LIIVAKELL

GEORG OLIVER REINHOLM, 10.C

Georgi novell osaleb Värske Rõhu novellikonkursil Värske Novell.

Kunagi lähitulevikus elab siinsamas Tallinnas, meist mitte kaugele, aga samas ka mitte lähedal, noormees nimega Villem Kell. Ta kodu ja töökoht on linna külje all Liival, kuhu on ehitatud suured büroohooned, milles saab usinalt ja rohkelt kontoritööd teha. Villem ise elab ühes suures kortermajas kontorist umbes pooletunnise jalutuskäigu kaugusel, endise kalmistu lähedal.

Villem üürib väikest kolmetoalist korterit, kus ta elab üksinda koos oma kelladega, mis on kingitud pere poolt (kellade kogumine on Villemi ainus hobi), ja kassiga, kelle nimi on Kriips, sest too on Villemit kriipsutanud oma küüntega rohkem, kui Villemil on peas karvu. Üks tuba on Villemi, teine kassi ja kolmas kellade päralt, seal leidub äratus-, sein-, käe-, ratta-, kiriku-, lehma-, ukse- ja käokelli, isegi üks kappkell, ainult päikesekella ei ole, sest tuppa päikest ei paista ja nii poleks päikesekellal mõtet. Mõnikord kutsub pere Villemit naljatamisi Liivakellaks – asukoha ja nime ja hobi järgi, teised ei kutsu teda nõnda, sest kedagi lähedast Villemil rohkem ei ole, pole kunagi olnudki.

Villem käib tööl sealkandi kõige kõrgemas kontorihoones, mis on hall pilvelõhkuja suurte moodsate peegelakendega, mida pestakse umbes iga kolme kuu tagant, sest tihemini pole otseselt tarvis. Ta laud asub viimasel korrusel põhja suunas akna lähedal ja kaugusest paistavad kätte sinakashall Soome laht, Naissaar ja Aegna. Villem vaatab sageli kaugusesse mere poole, sest ta on üksildane ja unistav tüüp ja meresina tundub kutsuv. Ta unistab, et juhtuks midagi erakordset, mis muudaks ta elu, muudaks ta surematuks ja igaveseks. Aga selleks peab ka ise olema erakordne, ent seda Villem Kell ei ole ja seda teab ta hästi.

Kontoris töötab ta koos kaaslastega, kellest suurem osa on küllalt talutavad, ehkki nad Villemist välja ei tee, mõned neist on temaga isegi samas koolis ja klassis käinud. Villem on siiski otsustanud, et sel aastal kutsub ta kolleegid oma sünnipäeval endale külla – et Kriipsu ja kellakogu näidata ja vahest isegi kellegagi lähedaseks saada. Lõunapausilt tulles palubki ta ruumisviibijad sünnipäeva tähistama, aga nii, nagu arvata võib, ei ole kellelgi võimalik tulla, igaühel omal põhjusel, nad vabandavad viisakalt. Kuid sel hetkel juhtub ime. Linda eelarveosakonnast pakub välja, et nad võiksid tähistada Villemi sünnipäeva kontoris. Seda pole kunagi varem juhtunud, selle ideega on kõik nõus, kaasa arvatud Villem.

Järgmisel päeval ärkab ta nagu tavaliselt tänu oma äratuskellale (kellakoguja Villemi äratuskellaks on ta kass). Villem jõuab kontorisse läbimärjana, sest õues sajab vihma, vaatamata sellele, et on Villemi sünnipäev, ja oma vihmavarju on ta koju unustanud. On päris kindel, et ka töökaaslased on

unustanud: Villemi, sünnipäeva ja kõik muu. Liftiüksed avanevad ja ta näeb... esimesena õhupalle, seejärel kingitusi, maiustusi ja silti kirjaga „Palju õnne sünnipäevaks!“. Laual on küünaldega kook, Linda on oma lubadust tõsiselt võtnud, ta on edasipüüdlik neiu, kolleegid alustavad laulmist. Villemit tabab üllatusest rõõmuhoog, sest see on esimene kord elus, kui tema sünnipäev on kellelgi meeles (peale pereliikmete), ja ta soovib, et see hetk kunagi ei lõpeks...

Äkitselt kõik peatubki, jääb seisma, kontor muutub vaikseks. Villem proovib kõigest väest oma jäsemeid liigutada, kuid need ei allu ta tahtele, ka teised on paigal nagu kivi-kujud. Villem mõtleb ehmatusena, mis on juhtunud, ja talle meenub Kriips – mis kassist saab, kui tema on siin kinni? Ja siis kuuleb Villem kella tiksumist, heli tuleb kontori suurest hallist seinakellast. Seejärel kuuleb ta liivaterade tasast kukkumist oma kontorilaua liivakellas, mille vanaema kinkis talle põhikooli lõpetamiseks, sest ta tulemused olid võrdlemisi head. See on ainuke kell, mis ei asu kodus kellade toas, vaid siin, büroos, Villemi laual, sest Kriips kipub kodus sellega mängima. Hääled muutuvad valjemaks ja kiiremaks, ikka kiiremaks, kuni kella tiksumise ja liivaterade langemise heli muutub meloodiaks, rütmiks, nootideks, akustilise kitarril keelte tinistamiseks, klaveriklahvide kõminaks, flöödi vili-naks, trompeti häälekateks paladeks, noorte ja vanade lauluks, siis kirikukooriks ning lõpuks vägevaks orkestriks. See haarab Villemi täielikult endasse, Villem upub muusikasse, voolab koos sellega, näib isegi, et igaviku poole, kui järsku... ei mingit kella tiksumist, liivaterade langemist, rääkimata muusikast, ainult lõputu vaikus.

Villemile see ei meeldi. Ta tunneb, et on äsja leidnud ja kohe kaotanud oma elu tähtsaima osa, need noodid, palad, rütm ja viis on kõige parem kingitus, mis ta elus on saanud, tema eluiha. Need on paremad kui kellad, mida esivanemad on talle aastate jooksul kinkinud, armsamad kui Kriips, tähendusrikkamad kui kontorimaailm. Villem on meelega heitel, kõik on käest libisemas... Hetk hiljem ei näe ta enam midagi, kontor koos kaunistuste, maiustuste ja inimestega on lõplikult kadunud. Ainuke, mida ta tunneb, on pehme liiv jalge all, tema ümber, tema kohal. Ta proovib jalgu liigutada, ikka veel ei suuda ta seda teha, üritab kätt sirutada, ka mitte midagi, Villem karjub täiest kõrist, aga kuulda seda pole.

Kui Villem lõpuks alla vaatab, kaotab ta tasakaalu ja hakkab langema. Ta näeb ümberringi ainult süsimumusta liiva: kõik on muutunud liivaks ta ümber. Temast endast on saanud liivatera, mis on sulanud ühte langeva liivameraga, merega, mille lained voolavad lõpmatuseni sügavale iseenda sisse, sest liivakell pöörleb igavesti, kuna aega ei saa peatada.